

Vayomer Adonay el-Moshe neteh yadecha al-erets Mitsrayim ba'arbeh vey'al al-erets Mitsrayim veyochal et-kol-esev ha'arets et kol-asher hish'ir habarad. Vayet Moshe et-matehu al-erets Mitsrayim v'Adonay nihag ruach-kadim ba'arets kol-hayom hahu vechol-halaylah haboker hayah veruach hakadim nasa et-ha'arbeh. Vaya'al ha'arbeh al kol-erets Mitsrayim vayanach bechol gvul Mitsrayim kaved me'od lefanav lo-hayah chen arbeh kamohu ve'acharav lo yihyeh-ken. Vayechas et-eyn kol-ha'arets vatecheshach ha'arets vayochal et-kol-esev ha'arets ve'et kol-peri ha'ets asher hotir habarad velo-notar kol-yerek ba'ets uve'esev hasadeh bechol-erets Mitsrayim. Vayemaher Par'oh likro le-Moshe ule-Aharon vayomer chatati l'Adonay Eloheychem velachem. Ve'atah sa na chatati ach hapa'am vehatiru l'Adonay Eloheychem veyaser me'alay rak et-hamavet hazeh. Vayetse me'im Par'oh vayetar el-Adonay. Vayahafoch Adonay ruach-yam chazak me'od vayisa et-ha'arbeh vayitka'ehu Yamah Suf lo nish'ar arbeh echad bechol ge'vul Mitsrayim.

ויאמר יהוה אל משה גֹּמֵה יָדְךָ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּאַרְבֵּה וַיַּעַל עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב
הָאָרֶץ אֶת כָּל אֲשֶׁר הַשָּׂאִיר הַבָּרָד וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת
מִטְּהוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוּה נֹהֵג רוּחַ קָדִים בְּאֶרֶץ
כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה הַבֹּקֵר הָיָה וְרוּחַ
הַקָּדִים גָּשָׂא אֶת הָאָרְבֶּה וַיַּעַל הָאָרְבֶּה עַל כָּל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּגַּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כַּבֵּד מְאֹד
לִפְנֵי לֹא הָיָה כֵן אַרְבֶּה כִּמְהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵן
וַיִּכַּס אֶת עֵינָי כָּל הָאָרֶץ וַתִּחַשֶׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת
כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר
הַבָּרָד וְלֹא גֹזֵתֵר כָּל יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמְהַר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה
וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַטָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֶם
וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אֶךְ הַפַּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת הַמּוֹת הַזֶּה וַיִּצֵּא מֵעַם
פַּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל יְהוָה וַיִּהְפֹךְ יְהוָה רוּחַ יָם חֲזָק
מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת הָאָרְבֶּה וַיִּתְקַעְהוּ יְמֵה סוּף לֹא
נִשְׂאָר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם

Adonai said to Moshe, "Reach out your hand over the land of Egypt, so that locusts will invade the land and eat every plant that the hail has left." Moshe reached out with his staff over the land of Egypt, and Adonai caused an east wind to blow on the land all day and all night; and in the morning the east wind brought the locusts. The locusts went up over all the land of Egypt and settled throughout Egypt's territory. It was an invasion more severe than there had ever been before or will ever be again. They completely covered the ground, so that the ground looked black. They ate every plant growing from the ground and all the fruit of the trees left by the hail. Not one green thing remained, not a tree and not a plant in the field, in all the land of Egypt. Pharaoh hurried to summon Moshe and Aharon and said, "I have sinned against Adonai your God and against you. Now, therefore, please forgive my sin just this once; and intercede with Adonai your God, so that he will at least take away from me this deadly plague!" He went out from Pharaoh and interceded with Adonai. Adonai reversed the wind and made it blow very strongly from the west. It took up the locusts and drove them into the Sea of Suf; not one locust remained on Egyptian soil.

Vayechazek Adonay et-lev Par'oh
 velo shilach et-beney Yisra'el.
 Vayomer Adonay el-Moshe neteh
 yadecha al-hashamayim vyhi
 choshech al-erets Mitsrayim
 veyamesh choshech. Vayet Moshe
 et-yado al-hashamayim vayehi
 choshech-afelah bechol-erets
 Mitsrayim shloshet yamim. Lo-
 ra'u ish et-achiv velo-kamu ish
 mitachtav shloshet yamim
 ulechol-beney Yisra'el hayah or
 bemoshevotam.

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
 ישראל ויאמר יהוה אל משה גטה ידך על השמים
 ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויט משה את
 ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
 שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
 מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
 במושבתם

But Adonai made Pharaoh hardhearted, and he didn't let the people of Isra'el go. Adonai said to Moshe, "Reach out your hand toward the sky, and there will be darkness over the land of Egypt, darkness so thick it can be felt!" Moshe reached out his hand toward the sky, and there was a thick darkness in the entire land of Egypt for three days. People couldn't see each other, and no one went anywhere for three days. But all the people of Isra'el had light in their homes.